

United States of Europe

Μια περιοδεύουσα έκθεση με θέμα την Ευρωπαϊκή ταυτότητα στην Ευρώπη του σήμερα

Εγκαίνια: Λευκωσία – 17 Σεπτεμβρίου 2012 | 7.30μμ – 11.30μμ

Διάρκεια: 17 Σεπτεμβρίου – 14 Οκτωβρίου 2012

UNITED STATES
OF Europe

Αισθάνεσαι Ευρωπαίος; Ο κύριος Ο' Κιφ από την Ιρλανδία αισθάνεται περισσότερο ή λιγότερο Ευρωπαίος από την κυρία Στυλιανού στην Κύπρο; Κι αν όντως είναι έτσι, γιατί συμβαίνει αυτό; Ποια είναι η ιδέα πίσω από την Ευρώπη και πως την αντιλαμβάνονται οι Ευρωπαίοι; Νιώθουν ότι αυτή η ιδέα τους περιλαμβάνει; Εμπιστεύονται τους ηγέτες τους; Ίσως οι απαντήσεις να είναι τόσες πολλές όσοι και οι πολίτες της Ευρώπης.

Το καλλιτεχνικό πρότζεκτ United States of Europe (U.S.E) πραγματοποιείται αυτά τα ερωτήματα μέσα στα πλαίσια μιας περιοδεύουσας έκθεσης σε δέκα Ευρωπαϊκές χώρες. Η έκθεση ξεκίνησε από το Λοτζ της Πολωνίας τον Νοέμβριο του 2011 και συνέχισε στο Ελσίνκι, κατόπιν στο Βίλνιους της Λιθουανίας και εν συνεχεία στο Γκιμαράες της Πορτογαλίας. Τώρα η έκθεση εγκαινιάζεται στη Λευκωσία, μέσα στα πλαίσια του πολιτιστικού προγράμματος της Κυπριακής Προεδρίας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ένα ευρείας κλίμακας πρότζεκτ με θέμα την Ευρωπαϊκή ταυτότητα, το United States of Europe (U.S.E) θα παρουσιαστεί περεταίρω, μέχρι την Άνοιξη του 2013, σε δημόσιους χώρους, γκαλερί και μουσεία σε Γερμανία, Βουλγαρία, Γαλλία, Ιρλανδία και Βέλγιο.

Η ΙΔΕΑ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ U.S.E:

Το U.S.E δεν αποτελεί προπαγάνδα για την ομοσπονδοποίηση της Ευρώπης. Στόχος της είναι να επιφέρει την πίστη στην Ευρώπη που ζούμε, καθώς και να λειτουργήσει ως μια πλατφόρμα επικοινωνίας για τους Ευρωπαίους πολίτες. Μέσω ποικίλων ειδικοτήτων και διαφορετικών απόψεων, η έκθεση παρουσιάζει πολλές ερμηνείες του ζητήματος «Ευρωπαϊκή ταυτότητα».

Το U.S.E αποτελείται από τέσσερα στοιχεία: Κατά τη διάρκεια της έκθεσης, **έργα τέχνης** (βίντεο, φωτογραφίες και εγκαταστάσεις) αντιπαρατίθενται με συνεντεύξεις από **κοινωνιολογική μελέτη**. Ο πυρήνας της έκθεσης βρίσκεται σε ένα **εργαστήρι πολυμέσων** – που το ίδιο αποτελεί έργο τέχνης– το οποίο συγχωνεύει την κοινωνιολογία (συνεντεύξεις) με την καλλιτεχνική διάσταση. Η έκθεση περιλαμβάνει παράλληλα μια σειρά δημοσίων συζητήσεων, οι οποίες έχουν ως στόχο να αντικατοπτρίσουν τις πολιτικές, κοινωνικές και πολιτιστικές πλευρές της Ευρώπης. Το πρότζεκτ είναι μια έμπνευση και δημιουργία της **Johanna Suo** (Σουηδία / Γαλλία / Ηνωμένο Βασίλειο).

ΟΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ:

Η ποικιλομορφία, που αποτελεί το επίκεντρο του U.S.E. ενσαρκώνεται από την ακόλουθη καλλιτεχνική ομάδα:

Οι τρεις επιμελητές, **Ryszard W. Kluszczyński** (Πολωνία), **Anna Bitkina** (Ρωσία), και **Sinziana Ravini**, (Σουηδία / Γαλλία), έχουν επιλέξει από μια ομάδα καλλιτεχνών. Όλοι οι καλλιτέχνες έχουν πίσω τους διεθνείς και πολυπολιτισμικές εμπειρίες και όλοι πραγματεύονται θέματα που αφορούν την «ταυτότητα».

Το U.S.E παρουσιάζει έργα των **Luchezar Boyadjiev** (Βουλγαρία), **Anna Konik** (Πολωνία), **Gerda Lampalzer** (Αυστρία), **Maria Lusitano Santos** (Πορτογαλία), **Deimantas Narkevicius** (Λιθουανία), **Artur Zmijewski** (Πολωνία), **Jean-Charles Hue** (Γαλλία), **Kaarina Kaikkonen** (Φινλανδία), **REINIGUNGSGESELLSCHAFT** (ντούο καλλιτεχνών, Γερμανία), **Tanja Muravskaja** (Εσθονία), **Kennedy Browne** (ντούο καλλιτεχνών, Ιρλανδία), **Αποστόλη Πολυμέρη** (Βέλγιο), **Κυριακή Κώστα** (Κύπρος) και **Anu Pennanen** (Φινλανδία). Ο καλλιτέχνης πολυμέσων **Jānis Garančs** (Λετονία) είναι ο δημιουργός του διαδραστικού εργαστηρίου, το οποίο αποτελεί μια υβριδική πλατφόρμα επικοινωνίας για τους Ευρωπαίους, προτρέποντας την αλληλενέργεια και αλληλεπίδραση των επισκεπτών σε πραγματικό χρόνο.

Ο πυρήνας της κοινωνιολογικής ομάδας αποτελείται από τον Καθηγητή **Andrzej Piotrowski**, τον Δρα. **Tomasz Ferenc** (Πανεπιστήμιο του Λοτζ) και την Δρα. **Lyudmila Nurse** (Οξφόρδη XXI, Ηνωμένο Βασίλειο). Σε κάθε συμμετέχουσα χώρα έχουν συγκροτηθεί δέκα τοπικές κοινωνιολογικές ομάδες για τη διεξαγωγή πέντε συνεντεύξεων.

ΤΟ U.S.E ΣΤΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑ:

Η έκθεση στη Λευκωσία έχει τη μορφή ενός οργανωμένου περιπάτου μέσα στην πόλη: «*Ανακάλυψε την πόλη σου και ανακάλυψε την Ευρώπη*». Πραγματοποιείται σε διαφορετικούς χώρους ούτως ώστε να δώσει την ευκαιρία στο κοινό να παρακολουθήσει όλο και περισσότερες εκθέσεις. Ανάμεσα στις παρουσιάσεις του διαδραστικού εργαστηρίου περιλαμβάνεται και μια (οπτικοακουστική) συνέντευξη από την κ. Ελένη Μαύρου, τέως Δήμαρχο Λευκωσίας. Η εικαστικός Κυριακή Κώστα δημιούργησε, ειδικά για την έκθεση, ένα νέο έργο, το οποίο θα εκτεθεί στο Μουσείο Τεχνών Λουκίας και Μιχαλάκη Ζαμπέλα.

Διοργανωτής της έκθεσης στην Κύπρο είναι το **Ίδρυμα Τεχνών Φάρος**, σε συνεργασία με Ίδρυμα Γκαίτε Παρισιού, Ίδρυμα Γκαίτε Κύπρου, Μουσείο Τεχνών Λουκίας και Μιχαλάκη Ζαμπέλα, Γαλλικό Πολιτιστικό Κέντρο Κύπρου, Πρεσβεία της Πολωνίας στην Κύπρο, Δήμο Λευκωσίας, Ξενοδοχείο Classic, Temporary Space, Ledra Properties, Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, ΘΟΚ, και την Κυπριακή Προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ:

Το U.S.E είναι ένα πρότζεκτ που φτιάχτηκε από πολίτες για τους πολίτες, και στόχο έχει να λειτουργήσει ως μια πλατφόρμα επικοινωνίας. Στην ιστοσελίδα καθώς και στο εργαστήριο του U.S.E, οι επισκέπτες είναι ευπρόσδεκτοι να εκφραστούν και να μοιραστούν τις δικές τους εμπειρίες πάνω στο θέμα «Η Ευρώπη μου» (My Europe) μέσω φωτογραφιών ή ιστοριών. Ακολουθείστε τους συνδέσμους «Participate» και «Stories from Europe» στην ιστοσελίδα. Μπορείτε να βρείτε επιπλέον πληροφορίες στο «διαβατήριο» της έκθεσης.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ:

Δευτέρα, 17 Σεπτεμβρίου 2012 / 7.30μμ – 11.30μμ

Ένας οργανωμένος περίπατος που θα αρχίζει:

7.30μμ Μουσείο Τεχνών Λουκίας και Μιχαλάκη Ζαμπέλα

8.15μμ Πολυδύναμο Δημοτικό Κέντρο 'Παλιά Αγορά Παλλουριώτισσα'

9.00μμ Ίδρυμα Τεχνών Φάρος: The Shoe Factory

9.30μμ The Temporary Space

10.00μμ The Classic Hotel

Και θα ολοκληρώνεται με μια δεξίωση στις: 10.30μμ στο Ινστιτούτο Γκαίτε Κύπρου

ΧΩΡΟΙ ΚΑΙ ΩΡΑΡΙΑ:

Διάρκεια έκθεσης στη Λευκωσία: 17 Σεπτεμβρίου – 14 Οκτωβρίου 2012

Μουσείο Τεχνών Λουκίας και Μιχαλάκη Ζαμπέλα

Αρχιεπισκόπου Μακαρίου ΙΙΙ 27, Καϊμακλί, Λευκωσία / Κλειστό Δευτέρα (εκτός από τη Δευτέρα των εγκαινίων στις 17 Σεπτεμβρίου). Τρίτη – Παρασκευή: 10πμ – 6μμ, Σάββατο – Κυριακή: 11πμ – 4μμ

Πολυδύναμο Δημοτικό Κέντρο 'Παλιά Αγορά Παλλουριώτισσα'

Αγίου Ανδρέου 7, 1040, Παλλουριώτισσα / Δευτέρα – Παρασκευή: 10πμ – 1μμ & 5μμ – 8μμ

Ίδρυμα Τεχνών Φάρος: The Shoe Factory

Ερμού 304, 1017, Λευκωσία / Προβολή: 1, 3 & 10 Οκτωβρίου στις 8:30μμ

Temporary Space

Αισχύλου 33, 1011, Λευκωσία / Δευτέρα – Παρασκευή: 10πμ – 1μμ & 6μμ – 9μμ

Ξενοδοχείο Classic – the gallery

Ριγένης 94, 1513, Λευκωσία / Δευτέρα – Κυριακή: 9πμ – 11μμ

Ινστιτούτο Γκαίτε

Μάρκου Δράκου 21, Λευκωσία / Δευτέρα – Παρασκευή: 9πμ – 7μμ

Για περισσότερες πληροφορίες, παρακαλούμε επισκεφτείτε την ιστοσελίδα του U.S.E www.go-use.eu

Το U.S.E είναι μια Ευρωπαϊκή συνεργασία που συντονίζεται από το Ινστιτούτο Γκαίτε Παρισιού / Πανεπιστήμιο του Λοτζ, Πολωνία / Lasipalatsi Film and Media Centre, Φινλανδία / The Red House, Βουλγαρία / Centre of Culture and Art Initiatives, Λιθουανία / Ίδρυμα Τεχνών Φάρος, Κύπρος / Transforma, Πορτογαλία / AIDA, Βέλγιο / L'art au Quotidien, Γαλλία / Cork Vision Centre and the National Sculpture Factory, Ιρλανδία.

Το σχέδιο αυτό χρηματοδοτήθηκε με την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η παρούσα δημοσίευση (ανακοίνωση) δεσμεύει μόνο τον συντάκτη της και η Επιτροπή δεν ευθύνεται για τυχόν χρήση των πληροφοριών που περιέχονται σε αυτήν.

ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ:

Καλώς ήρθατε στο εργαστήρι του United States of Europe...

Εδώ θα μάθετε – για παράδειγμα – ποια είναι η γνώμη της Μαρίας από την Κύπρο για την ενοποίηση της Ευρώπης ή πως ο John από την Ιρλανδία αντιλαμβάνεται την Ευρωπαϊκή ιθαγένεια. Σε αυτά τα βίντεο, θα μπορείτε να παρακολουθήσετε συνεντεύξεις με πολίτες από δέκα Ευρωπαϊκές χώρες – συνεντεύξεις που αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνιολογικής μελέτης της έκθεσης U.S.E. Είναι εδώ, στο Εργαστήρι, που η κοινωνιολογία συναντά την τέχνη.

Ένα έργο σε εξέλιξη, το Εργαστήρι είναι μια δημιουργία του Λετονού καλλιτέχνη πολυμέσων Jānis Garančs, ο οποίος σε συνεργασία με άλλους διεθνείς συνεργάτες, θα αναπτύξει το εργαστήρι περαιτέρω μέχρι την ολοκλήρωση της περιοδεύουσας έκθεσης και στις δέκα χώρες. Το Εργαστήρι είναι μια πλατφόρμα διαβήματος και επικοινωνίας, για εσάς, τους επισκέπτες, όπου μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας τις ιδέες σας. Μπορείτε να γράψετε τη δική σας «Ευρωπαϊκή Ιστορία» ή να αναρτήσετε τις φωτογραφίες σας, να δοκιμάσετε ένα κουίζ, να απαντήσετε ένα ερωτηματολόγιο, ή απλά να έρθετε σε επαφή μαζί μας με το να επισκεφτείτε το βιβλίο επισκεπτών (guestbook) στην ιστοσελίδα μας www.go-use.eu

Έτσι, θα είμαστε σε θέση να ακούσουμε τη φωνή σας, τι σκέψεις και να ακολουθήσουμε τα σχόλια σας.

Η Ευρώπη μπορεί να σημαίνει διαφορετικά πράγματα ανάλογα από το πώς την εισπράττει ο καθένας – πολιτικές δυνάμεις, επιχειρήσεις, αγορές, μικρές και μεγάλες χώρες, εθνικότητες, καθώς και οικογένειες και άτομα. Ο σκοπός του Εργαστηρίου είναι να εξερευνήσει τις Ευρωπαϊκές ταυτότητες μέσω μιας προσέγγισης που θα εξετάσει την αλληλεπίδραση των ιστορικών, δημογραφικών, γεωπολιτικών, οικονομικών και πολιτιστικών αντιλήψεων.

Σας προτρέπω να μην ερμηνεύσετε τον τίτλο του πρότζεκτ μόνο πολιτικά (δηλαδή State – κράτος), αλλά να του δώσετε μια πιο νοητική σημασία

(όπως για παράδειγμα, State – υπόσταση). Οι συμμετέχοντες – αυτοί που θα βρίσκονται στο χώρο του εργαστηρίου αλλά και αυτοί που θα συνδέονται μαζί μας από τον κυβερνοχώρο – θα μπορούν να καταθέσουν τους δικούς τους συλλογισμούς μέσω γραπτών μηνυμάτων, εικόνων, ακόμα και κινηματογραφημένων παραστάσεων. Το Εργαστήρι θα περιλαμβάνει τη χρήση αρκετών διαδραστικών μέσων, όπως οθόνες προβολής, κάμερες και τερματικά υπολογιστών στα οποία μπορούν να εισάγονται δεδομένα. Με αυτό τον τρόπο, το Εργαστήρι θα χρησιμεύει ως μια κατοπτρική πρεσβεία του United States of Europe που θα συνδέει τους εκθεσιακούς χώρους δορυφορικά με διάφορες άλλες τοποθεσίες και εκδηλώσεις.

Το Εργαστήρι λειτουργεί ως μια «μεταποιητική συσκευή», η οποία ταξιδεύει από μέρος σε μέρος και προσαρμόζεται ανάλογα με το περιβάλλον, αντιπαραβάλλοντας τα δεδομένα των (συν)δημιουργών αλλά και των επισκεπτών. Ένας χάρτης που αυτό-οργανώνεται προσφέροντας πολλαπλές πορείες για εξερεύνηση, το Εργαστήρι είναι το ίδιο ένα έργο τέχνης πολυμέσων (μέσω καθηλωτικών νοερών και ηχητικών συλλήψεων – χρησιμοποιώντας επίσης ένα πολυκάναλλο ηχοσύστημα και στερεοσκοπικές προβολές μέσω υπολογιστή).

Jānis Garančs

Καλλιτέχνης και Ερευνητής Πολυμέσων, Ρίγα, Λετονία

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ:

REINIGUNGSGESELLSCHAFT

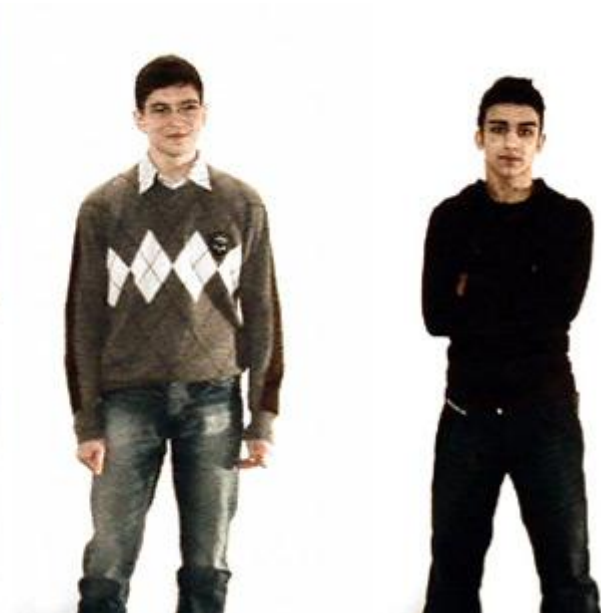
(ντούο καλλιτεχνών, Henrik Mayer γεν. 1971 & Martin Keil γεν. 1968, Γερμανία)

Risk Society – Κοινωνία του Ρίσκου

Προβολή και επίπεδη οθόνη 26: 15 λεπτά, HDV 16:9 2011, σε επανάληψη

Το έργο αυτό εξετάζει τις διαστάσεις και τις προοπτικές της ζωής των νέων στη σημερινή Γερμανία. Αυτοί κληρονομούν την παρακαταθήκη μιας κοινωνίας που έχει επίγνωση του γεγονότος ότι η οικονομική ανάπτυξη και η κατανάλωση δεν είναι σε θέση να καθορίσουν τους παράγοντες για ανάπτυξη. Ο κοινωνιολόγος Ulrich Beck χαρακτήρισε την κοινωνιολογική αλλαγή από την παραγωγή πλούτου προς την παραγωγή του ρίσκου με τον όρο *Κοινωνία του Ρίσκου* στο ομώνυμο βιβλίο που έγραψε το 1986. Η μετάβαση αυτή γίνεται στο μικροοικονομικό επίπεδο του λαού, καθώς και στο μακροοικονομικό επίπεδο των επιχειρήσεων και των παγκόσμιων αλλαγών. Περιέχει κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές διαστάσεις. Στην έκθεση, οι νέοι αυτοί φοιτητές μιλούν για τα σχέδια και τις προσδοκίες τους για το μέλλον της Ευρώπης.

Το REINIGUNGSGESELLSCHAFT (που θα μπορούσε να μεταφραστεί ως «Υπηρεσία Καθαρισμού» ή «Κοινωνία Εξυγίανσης») είναι ένα ομαδικό πρότζεκτ καλλιτεχνών, που λειτουργεί στο σημείο τομής μεταξύ της τέχνης και της κοινωνικής πραγματικότητας.

Kaarina Kaikkonen

(γεν. 1952, Φινλανδία)

"A Connection" – «Η Σύνδεση» (2011)

Εγκαταστάσεις σε συνάρτηση με τον χώρο

Για την έκθεση United States of Europe η καλλιτέχνης παρουσιάζει το έργο της σε συνάρτηση με τη σύγχρονη Ευρώπη αλλά και με τον εκάστοτε χώρο. Σε κάθε πόλη η δουλειά της προσαρμόζεται στο εκθεσιακό περιβάλλον. Ένα από τα καινούρια έργα της Kaarina για την έκθεση φέρει τον τίτλο "Η Σύνδεση", και αναφέρεται σε ενδύματα πληθώρας μεγεθών και χρωμάτων που αντιπροσωπεύουν τη σύνδεση μεταξύ ανθρώπων και χωρών. Η δουλειά της έχει παρουσιαστεί στο Λοτζ της Πολωνίας, όπου τα ενδύματα είχαν τοποθετηθεί πάνω σε έναν μακρύ σωλήνα, ο οποίος βρίσκεται περιμετρικά μιας πολυσύχναστης περιοχής, οδηγώντας ως εκ τούτου, τον επισκέπτη από ένα πεζόδρομο του Λοτζ σε ένα παλιό εργοστάσιο υφασμάτων.

Η Kaarina έχει δημιουργήσει ένα ακόμα έργο για το U.S.E με τίτλο «Πού βρίσκεται το σπίτι μου;». Το έργο αποτελείται από ένα σπίτι φτιαγμένο από τσάντες και βαλίτσες διαφόρων ειδών. Η εγκατάσταση μπορεί να θεωρηθεί σαν ένα μικρό σπίτι που καταρέει ή που δεν έχει ακόμα ολοκληρωθεί. Αυτό το έργο διηγείται μια ιστορία για την ΕΕ, αλλά επίσης και για όλα τα διαφορετικά είδη ανθρώπων που προσπαθούν να συνυπάρξουν μέσα σε αυτήν, παρόλες τις δυσκολίες. Η εγκατάσταση του έργου έγινε στον κεντρικό σταθμό του Ελσίνκι και στον διεθνή αερολιμένα του Βίλνιους.

Η Kaarina Kaikkonen είναι γνωστή για μία μεγάλη εγκατάσταση αποτελούμενη από αντρικά πανωφόρια, γυναικεία παπούτσια, πουκάμισα και άλλα αντικείμενα το οποία εκτέθηκαν σε διαφορετικούς χώρους, εσωτερικούς και εξωτερικούς. Πήρε μέρος σε πολλές διεθνείς εκθέσεις, μεταξύ άλλων, Μπιενάλε του Καΐρου 2009, Μπιενάλε του Λίβερπουλ 2010, Μπιενάλε του Βανκούβερ 2010 και Μπιενάλε της Βενετίας 2011. Σήμερα η Kaarina απασχολείται πάνω σε διαφορετικά πρότζεκτ σε Ιταλία, Χιλή και πρόσφατα στο Art Miami.

Luchezar Boyadijev

(γεν. 1957, Βουλγαρία)

On Vacation – Σε Διακοπές (2004-2011)

Συνεχόμενος κύκλος 15 ψηφιακών φωτογραφιών, διαστάσεων 53 x 73 ή 73 x 53 εκ. η κάθε μια

Το έργο «Σε Διακοπές» έχει από τη μία έναν εύθυμο χαρακτήρα αλλά ταυτόχρονα καταπιάνεται με το σοβαρό πρόβλημα των ιστοριών κάποιων χωρών, την πολιτική τους πορεία και την πολιτιστική αφομοίωση των Ευρωπαϊκών κρατών και κοινωνιών. Ο Boyadijev είχε ήδη ξεκινήσει τη συζήτηση σχετικά με την ευρωπαϊκή ταυτότητα από το 1997 στη Documenta X, όταν πρότεινε την έννοια των επικαλυπτόμενων ταυτοτήτων. Εικόνες από το έργο του παρουσιάζουν αγάλματα εφίππων από διάφορες Ευρωπαϊκές χώρες με τις φιγούρες των αρχηγών να έχουν αφαιρεθεί και να βρίσκονται «Σε διακοπές». Το έργο αποτελεί μια συμβολική ενοποίηση της απελευθέρωσης των δημοσίων χώρων από το παρελθόν τους και την πορεία τους για το μέλλον.

Ο συνεχής κύκλος των 15 ψηφιακών φωτογραφιών, η κάθε μία μεγέθους 53x73 ή 73x53 εκ., έχει παρουσιαστεί διεθνώς σε προσωπικές και συλλογικές εκθέσεις. Ο Luchezar δραστηριοποιείται επίσης ως επιμελητής εκθέσεων και έχει κάνει πολυάριθμες διαλέξεις και παρουσιάσεις. Έργα του βρίσκονται στο CAMK (Contemporary Art Museum of Kumamoto, Κουμαμότο, Ιαπωνία), στο Fabric Workshop and Museum, Φιλαδέλφεια, ΗΠΑ και στο National Art Gallery, Τίρανα, Αλβανία.

Gerda Lampalzer

(γεν. 1959, Αυστρία)

Thoughts Are Free – Οι σκέψεις είναι ελεύθερες (2011)

Βίντεο, 3 λεπτών, σε επανάληψη

Η μονο-καναλική βίντεο-εγκατάσταση αντικατοπτρίζει τις σχέσεις μεταξύ των διαφορετικών κρατών μελών της ΕΕ σε επίπεδο γλώσσας. Οι σχέσεις αυτές ωστόσο αποκαλύπτουν και κάποια άλλα προβλήματα. Μιλούν για το πως κάποιιοι άνθρωποι από διαφορετικές ευρωπαϊκές χώρες παρατηρούν τους άλλους, τι είδους σχέσεις έχουν δημιουργηθεί σε κυβερνητικό επίπεδο, σε ποιο βαθμό η εξουσία συσχετίζεται με τον τρόπο που οι άνθρωποι εντάσσονται στην κοινωνία και πως αυτό επηρεάζει την ανάπτυξη της συλλογικής τους ταυτότητας.

Το βίντεο παρουσιάζει την έλλειψη γλωσσικής επικοινωνίας μεταξύ της Αυστρίας και της γειτονικής της “πρώην Ανατολικής Ευρώπης”. Τα σύνορα έχουν ανοίξει εδώ και χρόνια, αλλά ακόμα και τώρα σχεδόν κανένας Αυστριακός δεν μιλά αυτές τις γλώσσες. Στο βίντεο, τα κείμενα τεσσάρων ατόμων που μιλούν Τσέχικα, Σλοβακικά, Ουγγρικά και Σλοβένικα αποκόπτονται και ανακατασκευάζονται στη γερμανική φράση “Die gedanken sind frei” (Οι σκέψεις είναι ελεύθερες). Αυτό το τέχνασμα αποτελεί ένα ειρωνικό σχόλιο για την κατάσταση, ιδίως επειδή το «Οι σκέψεις είναι ελεύθερες» συνδέεται συχνά με τα απελευθερωτικά κινήματα, όπου επανά/ενοποιούν την Ευρώπη όπως θα έπρεπε να είναι.

Η Gerda Lampalzer εργάζεται από το 1980 ως στέλεχος της Medienwerkstatt Wien. Από το 1987 διδάσκει εφαρμοσμένες τέχνες στη Βιέννη και ασχολείται επαγγελματικά ως καλλιτέχνης πολυμέσων, λέκτορας και επιμελήτρια.

Απόστολος Πολυμέρης

(γεν. 1984, Βέλγιο)

Uprooting: The story of our grandfathers – Ξεριζωμός: Η ιστορία των παππούδων μας (2011)

Βίντεο-Εγκατάσταση, 2:32 λεπτών, σε επανάληψη

Αυτή η εγκατάσταση αφηγείται την προσωπική ιστορία του παππού του καλλιτέχνη και της μετανάστευσης του στο Βέλγιο το 1972. Το βίντεο προβάλλεται σε ένα περιβάλλον αρχείων και υπάρχει η συσχέτιση με τις τεράστιες αίθουσες αρχείων όπου φυλάσσονται ιστορίες αμέτρητων ανθρώπων, μία από τις οποίες παίρνει ζωή στο βίντεο του καλλιτέχνη.

«Στο κτίριο αρχείων των Βρυξελλών, σε ένα μικρό δωμάτιο με λίστες εκατοντάδων ονομάτων από ξένους οι οποίοι μετανάστευσαν στο Βέλγιο μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 70, βρήκα και το όνομα του παππού μου. Εκείνος και η οικογένεια του μετανάστευσαν στο Βέλγιο το 1972. Το βίντεο απεικονίζει τις δυσκολίες που αντιμετώπιζαν στην Κωνσταντινούπολη και πως αποφάσισαν να μετοικήσουν σε μια καινούρια χώρα, προσδοκώντας σε μια καλύτερη ζωή.»

Απόστολος Πολυμέρης

Ο εικαστικός και γραφίστας Απόστολος γεννήθηκε στο Βέλγιο, αλλά έχει καταγωγή από την Ελλάδα. Σπούδασε στην Ανώτατη Βασιλική σχολή Καλών Τεχνών του Βελγίου. Οι κύριες ασχολίες του είναι σχεδιασμός βιβλίων και αφισών, η εικονογράφηση, το κινούμενο σχέδιο και η σκηνοθεσία.

Jean-Charles Hue

(γενν. 1968, Γαλλία)

“The Lord’s BMW” – «Η BMW του Άρχοντα» (2010)

Ταινία διάρκειας 1 ώρας και 24 λεπτών

Η ταινία μιλά για τη ζωή μιας οικογένειας Ρομά, παρουσιάζοντας έτσι ένα ζωντανό σύμβολο της διαρκούς μεταμόρφωσης μιας ταυτότητας. Ο Jean-Charles Hue αναζητά τις ρίζες του. Πέρασε χρόνο με τους Dorkels, μια οικογένεια Αθίγγανων/Yeniche (λευκοί τσιγγάνοι) στα προάστια της βόρειας Γαλλίας και κινηματογράφησε την καθημερινότητα τους. Το έργο αφηγείται την αναζήτηση για την προέλευση αυτών των περιθωριοποιημένων κόσμων που προτιμούν να παραμείνουν εκτός και όχι να ενσωματωθούν στην υπόλοιπη κοινωνία. Η ταινία συσχετίζει τα γεγονότα που χαρακτηρίζουν αυτή τη νομαδική ζωή στα τροχόσπιτα: λαθροθηρία, μια παράξενη συνομιλία ή την αναζήτηση για λύτρωση. Αυτή η αντισυμβατική πραγματικότητα φαίνεται εντελώς πλασματική στον θεατή μιας και τα γεγονότα δεν έχουν σχέση με μια φυσιολογική ζωή. Η κάμερα μαγνητοσκοπεί τα πάντα, ακόμα και την έκρηξη μιας σφαίρας λίγες ίντσες μακριά από τον καλλιτέχνη.

Ο Jean-Charles Hue είναι σκηνοθέτης ντοκιμαντέρ και καλλιτέχνης βίντεο. Έχει ειδικευθεί ως σχεδιαστής μόδας και είναι κάτοχος πολλών βραβείων. Ο παππούς του ήταν Yeniche, χαρίζοντας του έτσι έναν δεσμό αίματος με αυτόν τον λαό. Το 2009 ο Hue διερεύνησε επίσης τη ζωή σε απομακρυσμένες περιοχές, μαζί με τους κατοίκους της Τιχουάνα, μιας πόλης που βρίσκεται στα σύνορα Μεξικού και Ηνωμένων Πολιτειών. Tijuana Carne Viva.

Anna Konik

(γεν. 1974, Πολωνία)

***In the Middle of the Way – Στο μέσον της διαδρομής* (2001-2007)**

7-καναλική βίντεο-εγκατάσταση, σε επανάληψη

Thaddeus: Βαρσοβία 2001, 09:57 λεπτά

Hermann: Βερολίνο 2002, 09:27 λεπτά

Svetlana: Μόσχα 2005, 14:42 λεπτά

Gerald: Youghal 2006, 10:28 λεπτά

Η ιστορία των Hans-Dieter/ Augustin: Βιέννη 2006, 13:11 λεπτά

Jenny και Pele, Ζυρίχη 2007, 10:13 λεπτά

Anna: Dobrodzien – Βαρσοβία – Βερολίνο 2005, 06:51 λεπτά

Σε μια εγκατάσταση αποτελούμενη από 7 βίντεο η Άννα Κονίκ παρουσιάζει έναν πολύ προσωπικό συλλογισμό σε σχέση με τη ζωή κάποιων ανθρώπων που ζουν σε διαφορετικές πόλεις, μεταξύ άλλων, Βερολίνο, Κορκ, Βιέννη, Βαρσοβία· άνθρωποι άστεγοι, περιθωριοποιημένοι, αλλά ταυτόχρονα γεμάτοι αξιοπρέπεια. Η καλλιτέχνης τους ακολουθεί σε δραστηριότητες της καθημερινής τους ζωής, δίνοντάς τους την ευκαιρία να παρουσιαστούν ποικιλοτρόπως. Την ίδια στιγμή η Anna Konik αντανακλά τον δικό της νομαδικό τρόπο ζωής, που αναπτύχθηκε σε τρία διαφορετικά σπίτια μεταξύ τριών πόλεων και δύο χωρών (Dobrodzien και Βαρσοβία στην Πολωνία και Βερολίνο στη Γερμανία). Το έργο επικεντρώνεται στον παράγοντα «σπίτι» και στον ρόλο που διαδραματίζει στη διαδικασία διαμόρφωσης της ταυτότητας.

«Η κινητικότητα των Tadeusz, Herman, Svetlana, Gerard, Hans-Dieter, Jana & Pele και της Anna ανοίγει ένα διάλογο στον οποίο τα γεωγραφικά σύνορα και οι εθνικότητες δεν αποτελούν σημαντικά στοιχεία. Αντίθετα, είναι οι προσωπικές τους ιστορίες, οι εμπειρίες και τα όνειρα τους που χτίζουν την ταυτότητα τους και επιβεβαιώνουν τη διαφορετικότητά τους σε έναν κόσμο όπου οι εθνικότητες είναι ρευστές. Κάθε πρόσωπο που γνώρισα ονειρεύεται μια καλύτερη ζωή, με σεβασμό και ελευθερία, όπου όλοι προσπαθούν να βρουν το δρόμο τους στη νέα πραγματικότητα της ΕΕ».

Anna Konik.

Η Konik ασχολείται με τις βίντεο-εγκαταστάσεις και η πρακτική της συνδυάζει ημι-ντοκιμαντέρ, εγκατάσταση, καλλιτεχνική εκτέλεση και γλυπτική. Εκθέτει διεθνώς από το 2000.

Κυριακή Κώστα

(γεν. 1971, Κύπρος)

21st century iconoclasm – Εικονομαχία 21^{ου} αιώνα

Επιμέρους εικόνες από βίντεο, 6 φωτογραφίες, 24x30 εκατοστών

Το έργο αποτελεί μια «οπτική ενότητα» που απαρτίζεται από έξι φωτογραφίες σημαντικών μνημείων (π.χ. χώροι και προσωπικότητες) τόσο ευρωπαϊκής όσο και μη ευρωπαϊκής προέλευσης, όλα τοποθετημένα γύρω από την Ακρόπολη της Αθήνας, ένα (κατ' εξοχήν) σύμβολο της δημοκρατίας. Αρχικά, «το μάτι» του θεατή είναι προβληματισμένο ως προς το αν οι εικόνες μιλούν για συμβίωση ή διαταραχή. Τελικά, η απάντηση στο δίλημμα αυτό, μας οδηγεί στις έννοιες της ρευστότητας και της κινητικότητας. Σε αυτή τη σειρά φωτογραφιών, η Κυριακή επέτρεψε στον εαυτό της να αναμείξει μνημεία ως «ένα εικονικό χώρο» (στο μυαλό της; στην καρδιά της;), όπου τα πάντα χωρούν: ένα (ήρεμο ή ανήσυχο) όνειρο γεννιέται.

Ακριβώς όπως και στην καθημερινή ζωή, το τρίπτυχο της ιστορίας, της εμπειρίας και της μνήμης είναι πάντα ένα οριακό ζήτημα (η αποδοχή ή η απόρριψή τους): τι αντιλαμβανόμαστε ως «πραγματικότητα» και τι ως «όνειρο»; Πώς μπορούμε να κατανοήσουμε το «γεγονός» και τη «φαντασία»; Πού σταματά η «λογική» και ξεκινά ο «παραλογισμός»; Πώς μπορούμε να τραβήξουμε τη γραμμή μεταξύ των «συναισθημάτων» και της «λογικής»; Και τέλος, ποια είναι η θέση της Ευρώπης σε όλα αυτά; Είμαστε ή δεν είμαστε «Ευρωπαίοι»; Θα έπρεπε να μιλάμε για ενότητα ή για κατακερματισμό; Είμαστε «σπίτι μας» ή είμαστε «άστεγοι»; Στην αρχή του 21ου αιώνα, όλα τα παραπάνω είναι απολύτως κρίσιμα ερωτήματα που προβληματίζουν την καλλιτεχνική δημιουργία, ιδιαίτερα στις χώρες που δεν ανήκουν στην κεντρική Ευρώπη, όπως η Κύπρος.

Το έργο της Κυριακής "Presence in Absence", από το 2007, έλαβε το πρώτο βραβείο στα διεθνή βραβεία PAD στην Ιταλία, για το διαγωνισμό «Η Μεσόγειος μεταξύ παρόντος και μέλλοντος». Είναι μέλος του Επιμελητηρίου Καλών Τεχνών Κύπρου και του Συνδέσμου Σχεδιαστών Μόδας Κύπρου. Έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις καθώς και σε διεθνείς εκθέσεις τέχνης. Το 2006 εκπροσώπησε την Κύπρο στην Μπιενάλε Καΐρου με το έργο «Sweet Land»: η συμμετοχή της Κύπρου έλαβε εκείνη τη χρονιά το βραβείο για το καλύτερο περίπτερο («Best Pavilion»).

Tanja Muravskaja

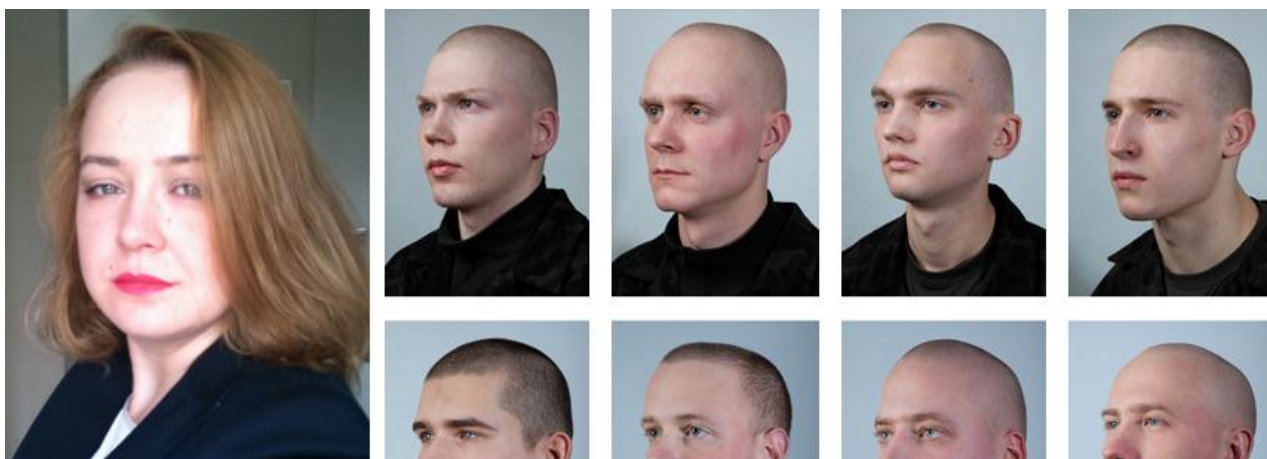
(γεν. 1978, Εσθονία)

Estonian Race – Το Εσθονικό Γένος (2010)

Σειρά 12 ψηφιακών φωτογραφιών τύπου C, 92x68 εκ. & 68x50 εκ.

Ο στόχος της σειράς πορτραίτων με τα έντονα σκανδιναβικά πρόσωπα ήταν η απεικόνιση της σύγχρονης κατάστασης μετά την Σοβιετική Ένωση, που αναπτύχθηκε με ένα μόνο-εθνικό τρόπο. Δεν υπάρχει «Εσθονικό Γένος». Αυτό το έργο οδηγεί σε προβληματισμό σχετικά με ιστορικά λάθη, την κυριαρχία του κεντρικού έθνους, την ανοχή – όλα τα θέματα που εξακολουθούν να υπάρχουν στις νέες ευρωπαϊκές χώρες. Αυτή η σειρά φωτογραφιών αντιμετωπίζει ένα από τα «στοιχειώδη σωματίδια» του εθνικισμού ως ιδεολογία – το γένος. Η Muravskaja χρησιμοποιεί εγκυκλοπαιδική ακρίβεια για να βρει τους πιο χαρακτηριστικούς, τους «πιο καθαρόαιμους» Εσθονούς, ανάμεσα στον εσθονικό λαό, αποτεινόμενη στις πανεπιστημιακές αρχές για βοήθεια, και απεικονίζοντας τους νέους άνδρες που δεν έχουν ονόματα ή αριθμούς κοινωνικών ασφαλίσεων, πόσο μάλλον ιστορίες ζωής ή ταυτότητες στον εκθεσιακό χώρο, αλλά οι οποίοι εμφανώς έχουν εθνικότητα, τουλάχιστον στο πλαίσιο αυτής της εικαστικής ιστορίας. Αυτή η καλλιτεχνική αναζήτηση μας οδηγεί στο ερώτημα σχετικά με μια «καθαρόαιμη Ευρωπαϊκή ταυτότητα». Μπορούμε να το προσδιορίσουμε; Τι σημαίνει να είσαι Ευρωπαίος σήμερα;

Η Τάνια έχει εργαστεί και στο παρελθόν πάνω στο θέμα της ταυτότητας: για παράδειγμα στο έργο 'Positions', (2007, φωτογραφία, 86x61cm), μια σειρά 7 φωτογραφιών οι οποίες ανήκουν στη συλλογή του Μουσείου Τάρτου, στην Εσθονία. Αυτές οι φωτογραφίες ήταν η πρώτη δουλειά της καλλιτέχνιδος στο θέμα της σύγχρονης εσθονικής ταυτότητας, οι οποίες αποτέλεσαν την αρχή μιας περιόδου τεσσάρων ετών αφιερωμένης στο θέμα. Έργα που αντανακλούν θέματα όπως η σύγχρονη Εσθονία, η ελίτ της μειονότητας ρωσόφωνων στην Εσθονία και το πρόσφατο σοβιετικό παρελθόν, ακολούθησαν μετά από αυτή τη σειρά.

Deimantas Narkevičius

(γεν. 1964, Λιθουανία)

“Ausgeträumt” (2010)

Εγκατάσταση μουσικού βίντεο, 5:30 λεπτών, σε επανάληψη

Ο τίτλος του “Ausgeträumt” θα μπορούσε να μεταφραστεί ως μια κατάσταση μεταξύ ονείρου και πραγματικότητας, μια καταληψία, ή θα μπορούσε απλά να σημαίνει πως το όνειρο τελείωσε. Κάποιες φορές είναι καλύτερα να αντιμετωπίζεις ένα θέμα μέσω μιας όμορφης και στοχαστικής ταινίας παρά μέσω ενός δυνατού μηνύματος. Το “Ausgeträumt” προβάλλει μια ομάδα νεαρών ανδρών, που μόλις δημιούργησαν ένα μουσικό συγκρότημα το οποίο παίζει σε μια άδεια καφετέρια. Εξωτερικά είναι ωραίοι, αλλά μέσα τους είναι λυπημένοι. Το βίντεο επικεντρώνεται στο όραμα τους για το μέλλον, τους συλλογισμούς τους σχετικά με το πολιτικό, και ειδικότερα, το απογοητευτικό πολιτιστικό περιβάλλον.

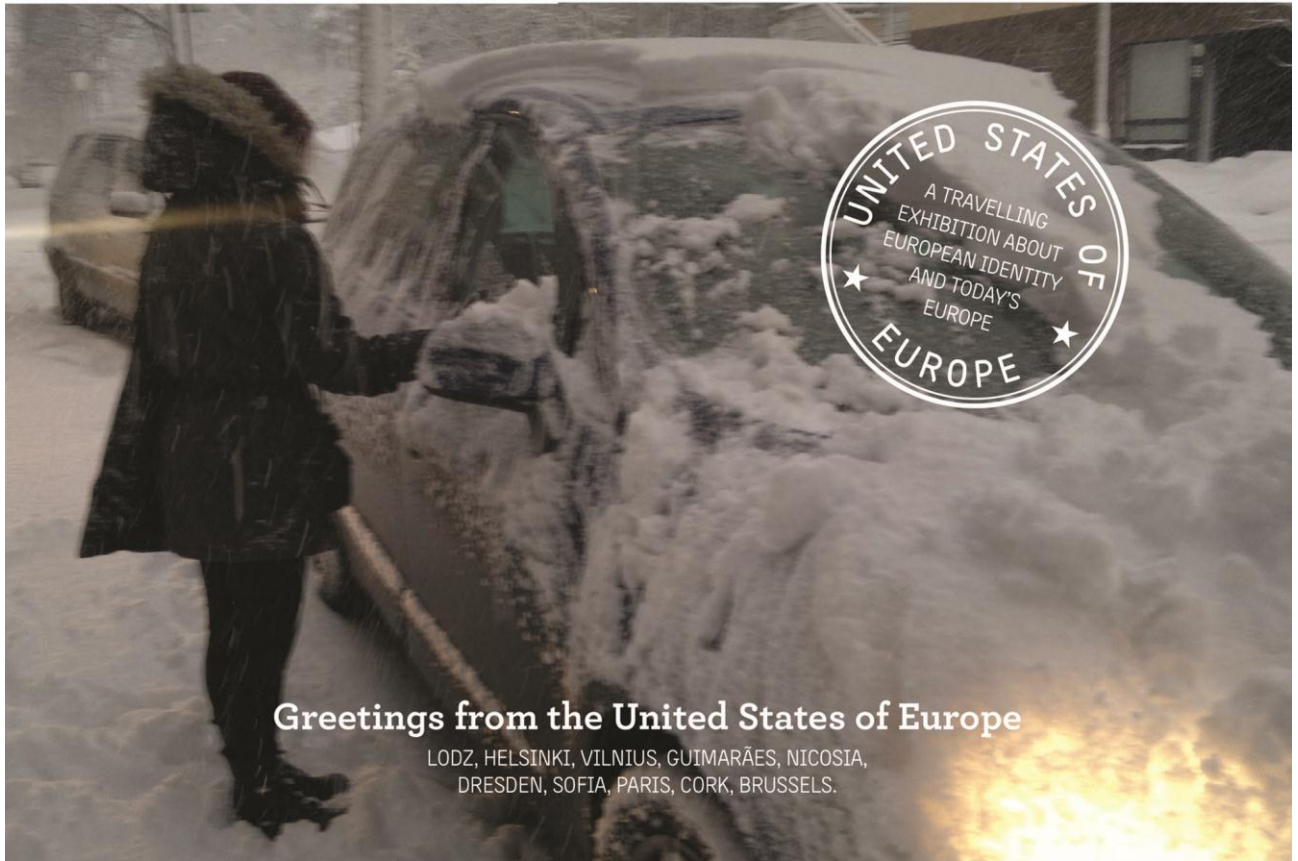
Ένα χιονισμένο τοπίο τους περιβάλλει. Που και που, ένα αυτοκίνητο διασχίζει έναν δρόμο της πόλης που δεν οδηγεί πουθενά. Το έργο κινηματογραφήθηκε στη Λιθουανία. Ποιο είναι το μέλλον του σε αυτή τη χώρα, σε αυτή τη γενιά; Αυτού του μικρού αγοριού που τυγχάνει να είναι ο γιος του καλλιτέχνη; Που θα τους οδηγήσουν αυτοί οι χιονισμένοι δρόμοι; Το "Ausgeträumt" προσεγγίζει το θέμα της πολιτιστικής ταυτότητας με τον πιο απλό αλλά παράλληλα με τον πιο συναρπαστικό τρόπο.

Ο Narkevičius είναι ένας από τους πιο σταθερούς και ευρέως γνωστούς καλλιτέχνες τόσο στη Λιθουανία όσο και στον διεθνή χώρο. Έχει εκπροσωπήσει τη χώρα του στη 49^η Μπιενάλε της Βενετίας το 2001 και έχει συμμετάσχει στην 50^η Μπιενάλε της Βενετίας το 2003 στα πλαίσια του “Utopia Station”.

UNITED STATES OF *Europe*

A TRAVELLING EXHIBITION
ABOUT EUROPEAN IDENTITY
AND TODAY'S EUROPE

Greetings from the United States of Europe

LODZ, HELSINKI, VILNIUS, GUIMARÃES, NICOSIA,
DRESDEN, SOFIA, PARIS, CORK, BRUSSELS.

OPENING: 17 SEPTEMBER 2012 | 7.30PM – 11.30PM | NICOSIA

DURATION: 17 SEPTEMBER – 14 OCTOBER 2012

Information: Pharos Arts Foundation www.pharosartsfoundation.org

United States of Europe www.go-use.eu

 Pharos Arts Foundation

Μουσείο Τεχνών
Λουκίας & Μιχαήλ Ζαμπέλα
Loukia & Michael Zampelas
Art Museum

INSTITUT FRANÇAIS
CHYPRE

LeAra
PROPERTIES

European University Cyprus
LAUREATE INTERNATIONAL UNIVERSITIES

temporary space

Innovationcultureeurope

This work programme has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Cyprus Mail